

200704151/1.

Datum uitspraak: 2 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/4414 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 21 mei 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 mei 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

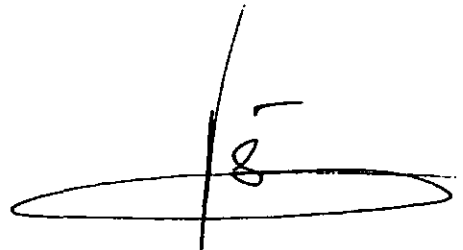
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

418

Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 07/4414

V-nummer: 271.02.0592/ 271.439.0495

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres,

gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls,
advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,

gemachtigde: mr. J.E.J. ten Berg,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiseres heeft gesteld dat zij is geboren op 1 [] en dat zij de Chinese nationaliteit bezit. Zij is naar eigen zeggen sedert oktober 2004 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 22 augustus 2006 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Bij besluit van 29 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Op 29 augustus 2006 heeft verweerder eiseres uitstel van vertrek toegestaan op grond van artikel 64 van de Vw 2000.

Bij brief van 7 september 2006 heeft verweerder het besluit van 29 augustus 2006 ingetrokken. Bij besluit van 23 januari 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres wederom afgewezen.

Op 29 januari 2007 heeft eiseres tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 1 mei 2007. Eiseres is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek in de zaak gesloten.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt verstaan de Minister van Justitie en /of de Minister voor

AWB nummer: 07/4414

blad 2

Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 – voor zover hier van belang – kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- (...).

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Artikel 2 e van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn) definieert een 'persoon die voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt' als een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15.

Artikel 15 van de Definitierichtlijn luidt:

Ernstige schade bestaat uit a) doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende handeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

3. Eiseres heeft ter ondersteuning van haar asielaanvraag – kort samengevat – het volgende aangevoerd. Zij stelt China te hebben verlaten vanwege problemen met de schuldeisers van haar ouders. Indien zij wordt teruggestuurd naar China, zullen schuldeisers elke dag bij haar langskomen om hun geld terug te vragen. Nu zij in Nederland is bevallen van een zoon, vreest zij als alleenstaande moeder bij terugkeer naar China een onmenselijke behandeling.

4. Eiseres heeft in beroep aangevoerd dat zij had moeten worden toegelaten op de gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000. Eiseres heeft tevens een beroep gedaan op subsidiaire bescherming van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiseres is van mening dat verweerder de Definitierichtlijn onjuist heeft toegepast.

5. Verweerder is van oordeel dat het asielrelaas van eiseres weliswaar geloofwaardig is, maar dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel dat zij bij terugkeer naar China een reëel risico loopt te worden onderworpen aan behandeling welke in strijd is met artikel 3 van het Europees

AWB nummer: 07/4414

blad 3

Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Evenmin is uit de verklaringen van eiseres gebleken dat haar vertrek uit het land van herkomst, verband houdt met zodanig traumatische ervaringen, dat van haar daarom in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren naar haar land van herkomst. Verweerder heeft zich verder op het standpunt gesteld dat, nu artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt onder de bescherming die artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 biedt, eiseres geen rechtstreeks beroep op het genoemde artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn toekomt.

De rechtbank overweegt als volgt.

6. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres het beroep op de a-grond, genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, ingetrokken. Ter beoordeling resteren dus nog de beroepsgronden die betrekking hebben op de b- en de c-grond van dit wetsartikel, en de grond die ziet op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

7. De rechtbank overweegt dat eiseres heeft nagelaten in beroep aan te geven waarom het bestreden besluit als onjuist is aan te merken ten aanzien van de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, van de Vw 2000. In beroep handhaaft eiseres weliswaar haar in de zienswijze ingenomen standpunt, doch eiseres is in de gronden van beroep noch ter zitting ingegaan op wat daarover in het bestreden besluit is overwogen. Naar het oordeel van de rechtbank dient het besluit in dit opzicht dan ook in stand te blijven.

8. Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn wordt het volgende overwogen.

9. Het bestreden besluit dateert van na 10 oktober 2006, de datum waarop de Definitierichtlijn moest zijn geïmplementeerd in het nationale recht van de lidstaten. Voor zover de Definitierichtlijn niet of gebrekkig is geïmplementeerd, komt aan eiseres een beroep toe op rechtstreeks werkende bepalingen van deze richtlijn. De rechtbank kan verweerder niet volgen in het standpunt dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt onder de bescherming van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Het in genoemd artikellid van de Definitierichtlijn omschreven risico, te weten 'ernstige schade' bestaande uit 'ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld', is immers niet in de asielgronden van artikel 29 van de Vw 2000 terug te vinden. Dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een codificatie zou beogen van de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens (EHRM) in het kader van artikel 3 van het EVRM – zoals door verweerder is gesteld – is niet te rijmen met het gebruik van de term 'als gevolg van willekeurig geweld', gezien het uit de rechtspraak van het EHRM inzake artikel 3 van het EVRM voortkomende individualiseringsvereiste ('special distinguishing features'). De rechtbank komt dan ook tot het oordeel dat genoemde bepaling van de Definitierichtlijn niet is geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Nu deze bepaling voldoende nauwkeurig en onvoorwaardelijk is geformuleerd, kan eiseres daarop een beroep doen.

10. Gezien de tekst van de Definitierichtlijn moet er evenwel, om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming zoals omschreven in voornoemd artikel, sprake zijn van willekeurig geweld 'in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict'. De rechtbank stelt vast dat eiseres daarover ter zitting heeft aangevoerd dat de maffia-achtige

AWB nummer: 07/4414

blad 4

organisatie haar bij terugkeer naar het land van herkomst zal bedreigen en dat dit kan worden gezien als een gewapend conflict. Desgevraagd heeft eiseres daaraan toegevoegd dat dit te maken heeft met de geldproblemen die zij in China had en niet met het hebben van een kind. Daargelaten dat dit afwijkt van het bij de beroepsgronden ingenomen standpunt dat de subsidiaire bescherming nodig is vanwege het feit dat zij een buitenechtelijk kind heeft, overweegt de rechtbank dat deze gestelde bedreigingen niet zijn aan te merken als willekeurig geweld 'in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict'. De rechtbank komt dan ook tot het oordeel dat ook deze beroepsgrond geen doel kan treffen.

11. Het beroep is ongegrond.

12. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

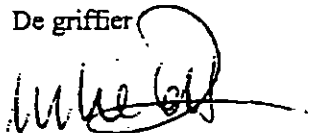
III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

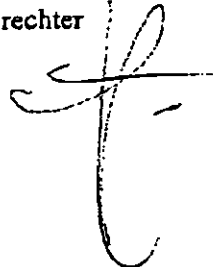
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en uitgesproken in het openbaar op **21 MEI 2007**
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M. Kelder, griffier.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: **21 MEI 2007**

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
Arrondissementsrechtbank
Sector Bestuursrecht

wvd **BO**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Rechtbank te 's-Gravenhage

zittinghoudende te Middelburg
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 5015, 4330 KA Middelburg

AANTEKENEN

[] PER FAX ((078) 648 93 69)

De heer mr.drs. E.W.B. van Twist
Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht

Bezoekadres

Kousteensedijk 2

4331 JE Middelburg

Telefoon (0118) 677 000

Fax (0118) 677 575

Bankrekening: 19.23.03.368

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerkUw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Beroepszaken (12)

mevr B. Oreef

(0118) 677 558

(0118) 677 575

21 mei 2007

procedurenummer 07 / 4414 BEPTDN ROO BZ KEL
casusnummerBij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.het beroep van
justitienummer:
CRV-nummer:

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijst ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier

XW003

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

3628

B 17 JUN 2007

ZAAKNR. 200704151

AAN: P.W. de Rom

BEHANDELD: DD: PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 17 juni 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: / Staat
Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
Reg.nr.Rb.: Awb 07 / 4414 BEPTDN ROO BZ KEL
IND: 0603.10.0082
Appellante:
Geboren:
Nationaliteit: Chinese

Uitspraak rechtbank: 21 mei 2007

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Chinese nationaliteit, hierna aan te duiden als appellante, verblijvende te (3956 NB) Leersum aan de De Hoogstraat 8 in het AZC aldaar, te dezer zake domicilie kiezende te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr H.K. Westerhof, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor haar in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellante erop dat zij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 21 mei 2007 heeft de rechtbank te Den Haag nzp. Middelburg het beroep van appellante in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Advocatenkantoor

Van der Wijk & Walls

-2-

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst zij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank ten onrechte het beroep niet gegrond verklaard terwijl zij zich niet kan verenigen met de opvattingen van verweerder

Blijkens rechtsoverweging 9 van de uitspraak heeft de rechtbank verweerder niet gevolgd in diens mening dat de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 15 aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeven reeds is neergelegd in de Vreemdelingenwet waar het artikel 29 lid 1 aanhef en onder b of d Vw betreft. Deze enkele vaststelling maakt reeds dat het beroep gegrond is.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat verweerder niet behoeft te toetsen aan de Definitierichtlijn

Appellante meent dat het verweerder is die dient te toetsen aan de toelatingsgronden, ook indien dat nieuwe toelatingsgronden zijn die door of vanwege verweerder niet (tijdig) als zodanig onderkent waren. Wanneer een beroep wordt gedaan op een toelatingsgrond, dan is het verweerder die behoort te toetsen of dat beroep al dan niet terecht is gedaan. Indien de toelatingsgrond kennelijk verkeerd is geïnterpreteerd – en dat staat in rechte reeds vast zoals kan blijken in rechtsoverweging 9 terwijl tegen de uitspraak geen appel bezijden de Staatssecretaris is ingesteld – dan kan niet op een juiste wijze zijn getoetst.

Naar de mening van appellante had de rechtbank niet over deze vaststelling heen mogen stappen. Immers, er is in het geheel niet getoetst aan artikel 15c DR. Niet vermag worden ingezien hoe kan worden vastgesteld dat zulks zorgvuldig was, ook niet als achteraf door een rechtbank wordt vastgesteld dat het relaas onvoldoende zwaarwegend was en een toets zou hebben geleid tot afwijzing. De zorgvuldigheid eist eenvoudigweg een toets.

Dat is temeer van belang nu artikel 15c DR een geheel eigen toetsingskader introduceert. Daarbij spelen zoals in grief 1 betoogd andere normen dan de nationaalrechtelijke. Nu in het geheel geen toets heeft plaatsgevonden, kan dat achteraf niet worden bedekt met een zogeheten mantel-der-liefde. Nu verweerder dwingend is voorgeschreven dat hij behoort te toetsen, had ook om die reden het beroep gegrond moeten worden verklaard.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeen dat het haar vrij staat zelf kunnen beslissen ter zake het beroep op de Definitierichtlijn terwijl zulks verweerder is voorgeschreven. De rechtbank treedt daarbij buiten de omvang van het geding.

NU de rechtbank in de uitspraak vast stelt de rechtbank dat zij verweerder niet kan volgen in de mening dat de subsidiaire bescherming reeds in de wet is neergelegd in de

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

-3-

toelatingsgronden zoals bedoeld in artikel 29 lid 1 aanhef en b of d Vw staat vast dat (nog) niet op behoorlijke wijze is getoetst aan het Verdrag. De rechtbank gaat vervolgens zelf toetsen. Appellante noch verweerder heeft daarop gevraagd. Naar de mening van appellante treedt de rechtbank hiermee buiten de omvang van het geding.

Appellante meent dat om die reden het appel gegrond moet worden verklaard.

Grief 4

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Middelburg geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het geding dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en zelf in de zaak te voorzien;

danwel

- het hoger beroep
- gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

H.K. Westerhof.